

Urolog

Gdy pęcherz choruje

Cierpię z powodu częstych infekcji pęcherza. Czy jest sposób, by ich uniknąć? *Elżbieta, Koszalin*

Dr n. med. Jan Karol Wolski,
Klinika Novum
w Warszawie

Oznaką zapalenia pęcherza są częste wizyty w toalecie, a także ból i pieczenie podczas oddawania moczu. Te kłopoty najczęściej wywołują bakterie *Escherichia coli*. Znajdują się one na śluzówkach przewodu pokarmowego i przedostają się do cewki moczowej w trakcie niewłaściwego mycia okolic intymnych. Bywa, że infekcję pęcherza łapie się podczas stosunku. U kobiet po menopauzie powodem częstszych zakażeń dróg moczowych jest gwałtowne obniżenie poziomu żeńskich hormonów płciowych estrogenów.

Ulgę przynoszą preparaty z wyciągiem z żurawiny i pokrzywy. Utrudniają one bakteriom mnożenie się oraz powodują, że drogi moczowe szybciej się oczyszczają. Jeśli objawy infekcji nie mijają po trzech dniach, trzeba iść do urologa. Specjalista zleci m.in. zwykłe badanie moczu i posiew. W ten sposób uda się dobrać najbardziej skuteczny antybiotyk. Czasem konieczne jest zrobienie USG oraz badania czynnościowego dróg moczowych, tzw. urodynamicznej, a także tomografii komputerowej. Podczas infekcji pęcherza trzeba pić 3 litry płynów dziennie. Drogi moczowe są wtedy przepłukiwane i ryzyko mnożenia się w nich chorobotwórczych bakterii jest mniejsze.

Infekcję pęcherza trzeba całkowicie wyleczyć. Inaczej szybko dochodzi do nawrotu choroby. Nielezione lub źle leczone zakażenie układu moczowego często przechodzi w stan przewlekły. Może nawet dojść do niewydolności nerek. Przy skłonnościach do infekcji pęcherza lepiej zrezygnować z długich kąpieli w wannie. Woda rozmiękcza naskórek i osłabia jego zdolności ochronne. Ważna jest prawidłowa higiena okolic intymnych. Należy myć je od przodu do tyłu. W innym wypadku łatwo o przeniesienie bak-

terii z odbytu i pochwy do cewki moczowej. Jeżeli infekcje pojawiają się po stosunku, partner powinien zbadać nasienie u urologa. Być może ono jest powodem zakażenia. Zapaleniom pęcherza można zapobiegać, wzmacniając odporność organizmu. Taką możliwość daje np. specjalna szczepionka w tabletkach Uro-Vaxom. Jest to preparat zawierający unieszkodliwione szczepy bakterii *Escherichia coli*. Szczepionka może być stosowana jako lek już w trakcie infekcji. Wtedy skróci czas trwania choroby.

Stomatolog

Czy wymieniać plomby amalgamatowe?

W kilku zębach mam brzydkie czarne wypełnienia z amalgamatu, które mają ponad 20 lat. Słyszałam, że mogą być szkodliwe i trzeba je szybko usunąć, nawet gdy nic się nie dzieje. Czy to prawda? *Agnieszka, Konin*

Lek. Iwona Gnach-Olejniczak,
Unident Union
Dental Spa we
Wrocławiu

Każde wypełnienie zęba powinno być wymieniane średnio co 10 lat. To zalecenie dotyczy również plomb amalgamatowych, które od dawna budzą mnóstwo kontrowersji. W wielu krajach, np. w państwach skandynawskich, wycofano je w ogóle z użycia. Mówi się o szkodliwości oparów rtęci, srebra, miedzi i cyny, które przenikają do organizmu i odkładają się w tkankach, a także o ich toksycznym wpływie na środowisko. Z drugiej strony nowoczesne, ulepszone amalgamaty ni-

sko- i wysokosrebrne są uznawane za bezpieczne, z jednym zastrzeżeniem – w jamie ustnej nie może być ich więcej niż 7. Ja dla swoich pacjentów wybieram odporne na ścieranie i pękanie, bezpieczne kompozyty najnowszej generacji. Pacjentom, którzy chcą się pozbyć plomb amalgamatowych, tłumaczę, że najważniejsze jest umiejętne usunięcie wypełnienia. Chodzi o to, by zminimalizować kontakt z niebezpiecznymi oparami rtęci. Dlatego plomby z amalgamatu należy wymieniać tylko u doświadczonego stomatologa, który zachowa środki ostrożności i ma odpowiedni sprzęt, m.in. specjalny ssak usuwający niebezpieczne związki.